

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/4589, 06/4590, 06/4591,
06/4592, 06/4595 en 06/4596 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 25 januari 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen niet in behandeling genomen.

Bij besluit van 23 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 29 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

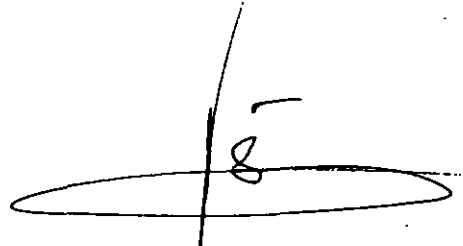
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juli 2007

91-553.

Verzonden: **4 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06/4589
 AWB 06/4590
 AWB 06/4591
 AWB 06/4592
 AWB 06/4595
 AWB 06/4596

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 25 januari 2007

in de zaak van:

1. geboren op
- 2. geboren op
- 3. , geboren op
- 4. , geboren op
- 5. , geboren op
- 6. geboren op eiser,

allen van Surinaamse nationaliteit,
 eisers,

gemachtigde: drs. F.W. King, rechtskundig adviseur te Leiden,

tegen:

de minister van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
 verweerder,

gemachtigde: mr. M.Y. Jacobs, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 30 augustus 2005 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier op grond van hun schrijnende omstandigheden. Verweerder heeft de aanvragen bij besluit van 4 oktober 2005 niet in behandeling genomen. Eisers hebben tegen het besluit op 5 oktober 2005 bezwaar gemaakt. Tevens hebben eisers verzocht voorlopige voorzieningen te treffen. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats 's-Gravenhage, van 11 oktober 2005 zijn de verzoeken om een voorlopige voorziening toegewezen.
- 1.2 Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 20 oktober 2005 ongegrond verklaard, doch deze besluiten bij brief van 4 januari 2006 weer ingetrokken. Bij besluiten van 23 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar van 5 oktober 2005 wederom ongegrond verklaard. Eisers hebben tegen dit besluit op 23 januari 2006 beroep ingesteld.

zaaknummers: AWB 06/4589 & AWB 06/4590 & AWB 06/4591
AWB 06/4592 & AWB 06/4595 & AWB 06/4596

2

- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 19 december 2006. Partijen zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Verweerder heeft de aanvraag van eisers niet in behandeling genomen omdat zij geen leges hebben betaald en zij geen gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid om dit verzuim te herstellen.
- 2.3 Eisers stellen zich op het standpunt dat de termijn van tien minuten, die hen gesteld is om de leges te betalen, onredelijk is, zodat verweerder de aanvragen niet buiten behandeling had mogen stellen. Tevens is de hoorplicht geschonden.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.4 Niet in geschil is dat eisers op 30 augustus 2005 ten kantore van de IND te Hoofddorp de onderhavige aanvraag hebben ingediend en dat zij hierbij geen leges hebben betaald. Voorts is niet in geschil dat eisers ter plaatse bij monde van een medewerker van de IND in de gelegenheid zijn gesteld binnen tien minuten het verzuim te herstellen en alsnog de verschuldigde leges te voldoen.
- 2.5 Verweerder heeft verwezen naar het door haar gevoerde beleid, zoals neergelegd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (hierna: WBV) 2005/21. Dit zogenoemde lik-op-stuk-beleid is bedoeld voor aanvragen van vreemdelingen die niet beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), maar wel mvv-plichtig zijn. De nieuwe werkwijze, die onder meer geldt voor aanvragen van vreemdelingen die wonen of verblijven in Amsterdam, behelst dat aanvragen niet meer bij de burgemeester van die gemeente worden ingediend, maar rechtevreeks bij het kantoor van de IND te Hoofddorp.
- 2.6 In voornoemde WBV is de volgende gang van zaken neergelegd:
In aanvulling op - en voor zover nodig in afwijking van - het bepaalde in B1/4.1.2.1 Vc komt de procedure leges er als volgt uit te zien. Bij het in ontvangstnemen van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd bepaalt de IND-medewerker de voor de aanvraag verschuldigde leges. De vreemdeling wordt in de gelegenheid gesteld de verschuldigde leges per kas of per pin te voldoen.
(...)
Indien de vreemdeling het verschuldigde legesbedrag niet ter plekke per kas of per pin heeft voldaan, stelt de IND-medewerker de vreemdeling ingevolge het bepaalde in artikel 4:5 Awb mondeling in de gelegenheid om het verzuim te herstellen en alsnog ter plekke de verschuldigde leges per kas- of pinbetaling te voldoen. In dat geval is er geen reden om langer herstel verzuim te verlenen dan het tijdsverloop dat in de regel gemoeid is met de handeling van kas- of pinbetaling. Als betrokkene geen gebruik maakt van de hem geboden gelegenheid om het verschuldigde legesbedrag alsnog te voldoen, wordt de aanvraag direct ter plaatse door de IND-medewerker buiten behandeling gesteld.

zaaknummers: AWB 06/4589 & AWB 06/4590 & AWB 06/4591
AWB 06/4592 & AWB 06/4595 & AWB 06/4596

3

-
- 2.7 De rechtbank acht het door verweerder gehanteerde beleid, neergelegd in WBV 2005/21, in zijn algemeenheid niet kennelijk onredelijk. Nu gesteld noch gebleken is dat verweerder zich niet aan het in voornoemd WBV neergelegde beleid heeft gehouden, ziet de rechtbank geen aanleiding om te concluderen dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld.
- 2.8 De enkele stelling van eisers dat de in WBV 2005/21 neergelegde herstel-verzuim termijn geen redelijke termijn is, maakt het voorgaande niet anders. Het betoog van eisers dat verweerder een acceptgiro naar het kantoor van hun gemachtigde had moeten zenden, treft evenmin doel. Verweerder heeft eisers, in de uitnodiging om in Hoofddorp de aanvraag in persoon in te dienen, welke uitnodiging twee keer is verzonden, expliciet gewezen op de verplichting tot betaling van leges. Ook de hoogte van de leges hadden eisers, die worden bijgestaan door een professionele hulpverlener, eenvoudig kunnen achterhalen, zodat er geen reden is om aan te nemen dat eisers daarover ten onrechte in het ongewisse zouden zijn gelaten.
- 2.9 De rechtbank volgt de stelling van eisers - dat sprake is van schending van de hoorplicht - niet. Vastgesteld wordt dat eisers op 9 januari 2006 in de gelegenheid zijn gesteld zich te laten horen door een ambtelijke commissie van verweerders ministerie. Dat eisers, vanwege het feit dat hun gemachtigde niet bij de hoorzitting aanwezig kon zijn, te kennen hebben gegeven dat zij aldaar niet wilden spreken, komt voor hun rekening en risico. Anders dan de gemachtigde van eisers is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet onzorgvuldig heeft gehandeld door het gehoor op een tijdstip te laten plaatsvinden waarop de gemachtigde van eisers niet aanwezig kon zijn, nu de datum van het gehoor is vastgesteld in overleg met de secretaresse van de gemachtigde van eisers.
- 2.10 Gelet op het voorgaande kunnen de door eisers aangevoerde gronden niet leiden tot vernietiging van de bestreden besluiten en zal de rechtbank de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.11 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummers: AWB 06/4589 & AWB 06/4590 & AWB 06/4591
AWB 06/4592 & AWB 06/4595 & AWB 06/4596

4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

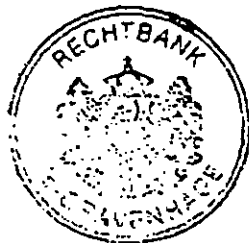
Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, rechter, en op 25 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

Afschrift verzonden op: 29 JAN 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand

Hoger beroepschrift

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

Appellanten

Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

Staatssecretaris van Justitie (voorheen: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)

verweerder

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 FEB 2007	
ZAAKNR.	200701449
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

26 FEB 2007

ZAAKNR. 200701449

AAN: P.W. de Bont

BEHANDELD: DD: LPAR:

Geven eerbiedig te kennen:

wonenden te te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van de rechtskundig adviseur Drs. F.W. King, die door appellanten tot hun bijzondere gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroep schrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellanten zijn geboren op respectievelijk 7 december en bezitten de Surinaamse nationaliteit.
- 1.2 Appellanten komen hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 25 januari 2007, welke uitspraak op 29 januari 2007 is verzonden (AWB 06/4586/4590/4591/4592/4595 en 4596).
- Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroep schrift gehecht.
- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant, gericht tegen het besluit van 5 oktober 2005 ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellant worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellanten hebben op 30 augustus 2005 een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning regulier met als doel "beperking conform beschikking Minister", waarbij om toelating op grond van schrijnende omstandigheden is gevraagd.
- 2.2 Bij beschikking d.d. 4 oktober 2005 heeft verweerder voornoemde aanvraag niet in behandeling genomen.
- 2.3 Appellanten hebben op 5 oktober 2005 tegen deze beschikking een bezwaarschrift ingediend. Gelijktijdig is aan de Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage gevraagd om een voorlopige voorziening te treffen, die ertoe strekt dat appellanten de beslissing op het bezwaarschrift hier te lande mochten afwachten.

- 2.4 Bij uitspraak van 11 oktober 2005 heeft de Voorzieningen de verzoeken om een voorlopige voorzieningen afgewezen. Bij besluit van 20 oktober 2005 heeft verweerder

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

- 2.5 Bij brief van 4 januari 2006 heeft verweerder het besluit van 20 oktober 2005 ingetrokken. Vervolgens heeft verweerder op 23 januari 2006 het bezwaar van 5 oktober 2005 wederom ingetrokken.
- 2.6 Op 23 januari 2006 hebben appellanten tegen de beschikking van 23 januari 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank 's-Gravenhage.
- 2.7 Bij uitspraak van 25 januari 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het beroepschrift van appellanten ongegrond verklaard.

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De eerste grief richt zich tegen de rechtsoverweging van voornoemde uitspraak (AWB 06/4586/4590/491/4592/4595 en 4596) waarin de rechtbank ten aanzien van de geboden herstel-verzuim mogelijkheid bij de aanvaag van 30 augustus 2005 ten onrechte het volgende overweegt:

"De rechtbank acht het door verweerder gehanteerde beleid, neergelegd in WBV 2005/21, in zijn algemeenheid niet kennelijk onredelijk. Nu gesteld noch gebleken is dat verweerder zich niet aan het in voornoemd WBV neergelegde beleid heeft gehouden, ziet de rechtbank geen aanleiding om te concluderen dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld"

"De enkele stelling van eisers dat de in WBV 2005/21 neergelegde herstel verzuim termijn geen redelijke termijn is, maakt het voorgaande niets anders. Het betoog van eisers dat verweerder een acceptgiro naar het kantoor van hun gemachtigde had moeten zenden, treft evenmin doel. Verweerder heeft eisers, in de uitnodiging om in Hoofddorp de aanvraag in persoon in te dienen, welke uitnodiging twee keer is verzonden expliciet gewezen op de verplichting tot betaling van de leges(..)".

Toelichting op grief I

- 3.2.1 Appellanten kunnen de rechtbank niet volgen in haar oordeel, dat de geboden herstel verzuim termijn geen onredelijk termijn is. Eén en ander klemmt te meer, daar in de wet noch in het beleid een rechtvaardiging is te vinden voor de overweging dat het door de Minister gehanteerde beleid, neergelegd in Wijzigingsbesluit Vreemdelingen-circulaire nummer 2005/21, in zijn algemeenheid, niet kennelijk onredelijk is. Immers, noch in de wet noch in beleid is neergelegd dat een door een IND medewerker gegeven mondelinge

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

herstel verzuimtermijn van 10 minuten een redelijke termijn, is en kan zijn. Voor de beantwoording van de vraag wat een redelijke termijn is, dient aangesloten te worden bij de invulling van de termijn, die overeenkomt met de termijn, zoals neergelegd in paragraaf B1/4.2.1 van de Vreemdelingen-circulaire. In voornoemde paragraaf is bepaald dat indien de verschuldigde leges niet binnen vier weken zijn voldaan, een aanmaning wordt toegezonden om binnen twee weken alsnog te betalen. De aanmaning geldt als het bieden van gelegenheid tot herstel verzuim. Uit deze beleidsregels blijkt voorts dat het moet gaan om een (schriftelijk) aankondigen van een herstel verzuim en niet, zoals in het onderhavige geval, een mondelinge aankondiging van een herstel verzuim. Het feit dat in de uitnodiging aan de gemachtigde is vermeld dat leges dienden te worden betaald, maakt het vorenstaande niet anders. Een uitnodigingsbrief, ongeacht hoe vaak deze is verzonden, bevat algemene informatie waarin per verblijfsdoel een tarief is genoemd en die daarom niet kan worden aangemerkt als legesheffing als bedoeld in artikel 3.34 I, Voorschrift Vreemdelingen.

- 3.2.2. Daarnaast was het de Minister bekend dat appellanten zich hadden laten vertegenwoordigen door een gemachtigde. Het vertegenwoordigingsbeginsel in het bestuursrecht is afgeleid van het vertegenwoordigingsbeginsel in het civiele recht, welke inhoudt dat alle bevoegdheden tot het verrichten van handelingen gericht op rechtsgevolg, overgaan op de lasthebber. Dit betekent dan ook dat betalingsverzoeken en aanmaningen aan de gemachtigde kenbaar dienen te worden gemaakt. Immers, het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat de Minister in het onderhavige geval de betalingsverzoeken en de aanmaningen in ieder geval aan de gemachtigde had moeten toezenden. Indien de Minister dit nalaat, dan heeft hij de gemachtigde van appellanten niet in de gelegenheid gesteld om voor tijdige betaling zorg te dragen en is sprake van een formeel gebrek bij de besluitvorming.

Grief II

- 3.2.3 De tweede grief richt zich tegen de rechtsoverweging van voornoemde uitspraak (AWB 06/4586/4590/491/4592/4595 en 4596) waarin de rechtbank ten aanzien van de hoorplicht ten onrechte het volgende overweegt:

"De rechtbank volgt de stelling van eisers, dat sprake is van schending van de hoorplicht niet. Vastgesteld wordt dat eisers op 9 januari 2006 in de gelegenheid zijn gesteld zich te laten horen door een ambtelijke commissie van verweerders ministerie. Dat eisers, vanwege het feit dat hun gemachtigde niet bij de hoorzitting aanwezig kon zijn, te kennen hebben gegeven dat zij aldaar niet wilden spreken, komt voor hun rekening en risico. Anders dan gemachtigde van eisers is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet onzorgvuldig heeft gehandeld door het gehoor op een tijdstip te laten plaatsvinden waarop de gemachtigde van eisers aanwezig kon zijn, nu de datum van het gehoor is vastgesteld in overleg met de secretaresse van de gemachtigde van eisers".

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

Toelichting op grief II

- 3.2.4 Zoals blijkt uit het in het beroepsschrift geschreven feitelijke relaas heeft de secretaresse van de gemachtigde aan de medewerker of medewerkster planning hoorcommissies IND duidelijk te kennen gegeven dat nog geen definitieve afspraak kon worden gemaakt over een hoorzitting op 9 januari 2006. Het feit dat de medewerker of medewerkster IND die met de planning van de hoorcommissies is belast daarentegen wel is uitgegaan van een definitief gemaakte afspraak doet aan het vorenstaande niets af. Appellanten kunnen dan ook niet de overweging van de rechtbank volgen dat vastgesteld is dat appellanten op 9 januari 2006 in de gelegenheid zijn gesteld om zich te laten horen door een ambtelijke commissie van de IND. Het gegeven dat appellanten tijdens de zitting van 9 januari 2006 kenbaar hebben gemaakt dat zij niet wilden deelnemen aan de hoorzitting buiten de aanwezigheid van hun gemachtigde doet aan het vorenstaande niets af. Immers, het horen van vreemdelingen, die in bewaring zijn gesteld, buiten de aanwezigheid van de door hen aangewezen gemachtigde, is in strijd met de grondgedachte van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht. De wetgever heeft had niet in gedachten dat de reikwijdte van artikel 7:2 van de Awb ook strekt tot die vreemdelingen die op dat moment in vreemdelingenbewaring verkeren.
- 3.2.5 Appellanten handhaven hun standpunt dat met verwijzing naar artikel 3:2 Awb de hoorplicht wel degelijk is geschonden. Immers, deze bepaling dient aldus te worden verstaan dat verzoekers in de vrije gelegenheid worden gesteld om feiten en omstandigheden aan te voeren die tot toelating kunnen leiden. Tevens dienen appellanten de mogelijkheid te krijgen zich voor te bereiden op een hoorzitting, tezamen met hun gemachtigde. Nu appellanten ten tijde van de hoorzitting gescheiden van elkaar in vreemdelingenbewaring verbleven, is hen de mogelijkheid ontnomen om zich gezamenlijk, met hun gemachtigde erbij, voor te bereiden op de hoorzitting. Mitsdien hebben appellanten aan het bestuursorgaan niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen kunnen verstrekken.
- 3.2.6. Tot slot stellen appellanten dat zij opnieuw gehoord dienen te worden met betrekking tot hun bezwaarschrift. Immers, indien de Minister afziet van het opnieuw horen, ontnemt zij appellanten het recht om in persoon bij het bestuursorgaan dat de beslissing neemt hieromtrent hun zienswijze naar voren te brengen. Dit klemmt te meer nu de Minister bij schrijven van 4 januari 2006 de bestreden beschikkingen van 20 oktober 2005 heeft ingetrokken om appellanten (alsnog) te horen. De Minister erkent hiermee immers zelf ook het belang dat appellanten gehoord dienen te worden. Appellanten menen dan ook dat, nu de Minister ten onrechte nagelaten heeft hen opnieuw te horen, zij te kort is geschoten in haar onderzoeksplicht door zelfstandig en concreet onderzoek te doen ter vaststelling van de feiten en omstandigheden van het geval. Zulks levert strijd op met art. 3:2, 3:4 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Appellanten stellen dan ook dat het hen, naar aanleiding van de door hen aangevoerde feiten en omstandigheden, bevreemdt dat de Minister heeft afgezien van het nader horen. In het algemeen geldt

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

immers voor ieder optreden van een bestuursorgaan, dat zij bij de voorbereiding van een besluit, ex artikel 3:2 Awb, alle nodige kennis dient te vergaren, om zo alle relevante feiten en omstandigheden tegen elkaar te kunnen afwegen, alvorens een beslissing genomen wordt.

4. Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hem ingediende beroepsschrift.

Leiden, 23-3-2004

Namens appellant,

F.W. King,
Bepaaldelijk gemachtigde.

